

Ονοματεπώνυμο: Θεοφανόπουλος Μιχαήλ

Αριθμός Μητρώου: 1115201800053

1^η Εργασία Λειτουργικά Συστήματα

→ Αρχικά, η εργασία έχει υλοποιηθεί σε C++. Επέλεξα τη συγκεκριμένη γλώσσα καθώς είμαι περισσότερο εξοικειωμένος σε αυτή και επίσης θεώρησα χρήσιμες τις αντικειμενοστραφείς δυνατότητες της καθώς και την ύπαρξη *constructors/destructors* με σκοπό να είναι πιο απλή η χρήση των δομών που αναφέρονται στην εκφώνηση και η αποδέσμευση του χώρου κατά τον τερματισμό του προγράμματος (κυρίως όπου είναι εφικτή και προτιμάται η μη δυναμική δέσμευση μνήμης για τα αντικείμενα που θα αντιπροσωπεύουν τις δομές). Η εργασία μου χρησιμοποιεί βασικές βιβλιοθήκες, όπως:

- 1) την *<iostream>* με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα να διαβάζονται δεδομένα από τον χρήστη καθώς και να εκτυπώνονται κατάλληλα μηνύματα στον χρήστη,
- 2) την *<fstream>* με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα να διαβάζει το πρόγραμμα δεδομένα από *text files* (κυρίως για το κομμάτι που ορίζει η εκφώνηση πώς πρέπει το πρόγραμμα να διαβάζει δεδομένα από αρχείο που δίνεται κατά την εκτέλεση του προγράμματος και με τα δεδομένα αυτά να ενημερώνει τις δομές, καθώς και μια συνάρτηση η οποία επιστρέφει τον αριθμό δεδομένων που περιέχει ένα αρχείο και για την οποία θα αναφερθούμε παρακάτω)
- 3) την *<string>* με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα να χρησιμοποιούνται στο πρόγραμμα δεδομένα τύπου *string*, καθώς και ορισμένες ιδιαίτερες χρήσιμες συναρτήσεις του συγκεκριμένου τύπου,

- 4) την `<time.h>` με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα να δέχεται το πρόγραμμα τη τρέχουσα ημερομηνία κατευθείαν απο το λειτουργικό σύστημα
- 5) την `<string.h>` με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα χρήσης της συνάρτησης `strcmp()`.

→ Η εργασία αποτελείται από 7 αρχεία κώδικα και ένα `makefile`. Όλα τα δεδομένα όπως `typedef`, `global variables` κλπ βρίσκονται στο αρχείο `types.hpp`. Στο συγκεκριμένο αρχείο επίσης δηλώνονται και όλες οι κλάσεις με τα χαρακτηριστικά τους και τις συναρτήσεις τους. Τα σώματα των συναρτήσεων της κάθε κλάσης είναι γραμμένα στο αντίστοιχο εκτελέσιμο αρχείο που υπάρχει για την κάθε κλάση. Για παράδειγμα το σώμα του `constructor` της κλάσης `HashNode` είναι γραμμένο στο αρχείο `HashNode.cpp`. Εκτός των παραπάνω, υπάρχει και το αρχείο `functions.cpp` στο οποίο περιγράφονται όλες οι συναρτήσεις που χρησιμοποιούνται στο πρόγραμμα και δεν αφορούν κάποια κλάση συγκεκριμένα, είναι δηλαδή γενικού σκοπού. Ο λόγος που επέλεξα τη συγκεκριμένη μορφοποίηση για τα αρχεία του προγράμματος μου είναι διότι θεώρησα εύχρηστο όλες οι κλάσεις να δηλώνονται στο ίδιο αρχείο για να είναι πιο εύκολο οποιοσδήποτε να τις ανατρέξει, ενώ οι συναρτήσεις κάθε κλάσης επέλεξα να βρίσκονται σε ξεχωριστό αρχείο διότι είναι πιο εύκολο για τον αναγνώστη να ανατρέξει σε μια συγκεκριμένη συνάρτηση μίας συγκεκριμένης κλάσης από το να υπήρχε όλος ο εκτελέσιμος κώδικας μαζεμένος σε μοναδικό αρχείο. Τέλος, υπάρχει το αρχείο `mnghstd.cpp` στο οποίο ορίζεται η `main` και υλοποιείται το ζητούμενο της εργασίας. Το `makefile` κάνει χρήση `separate compilation` με σκοπό της μεταγλώττιση όλου του προγράμματος και την χρήση της εντολής `~$ make all`. Επίσης μέσα στο `makefile`, περιγράφονται διάφορες άλλες δυνατότητες. Για εκτέλεση του προγράμματος πρέπει να δοθεί η εντολή `~$./mnghstd -i texfile.txt`. Υπάρχει η δυνατότητα να εκτελεστεί το πρόγραμμα χωρίς `input file`, αλλά στη περίπτωση αυτή το μέγεθος του

hash table αρχικοποιείται εξ αρχής σε 20 θέσεις. Για παραπάνω δεδομένα δεν εγγυόμαι τη σωστή λειτουργία του. Σε περίπτωση που δοθεί *input file*, το μέγεθος του πίνακα ορίζεται εξ αρχής ίσο με τον αριθμό των δεδομένων που περιέχει το *text file*.

- ➔ Κατά την εκκίνηση του προγράμματος το πρόγραμμα τρέχει τη συνάρτηση *getCurrentYear()* του αρχείου *functions.cpp* με σκοπό να πάρει το *current year* και να το αποθηκεύσει στη *global* μεταβλητή *currentYear*. Στη συνέχεια, ελέγχει εάν ο χρήστης έχει δώσει *input file* κατά την εκτέλεση του προγράμματος και αν ναι βρίσκει τον αριθμό δεδομένων που περιέχονται στο αρχείο και αποθηκεύει τον αριθμό αυτόν στη *global* μεταβλητή *TABLESIZE*. Εάν ο χρήστης δεν έχει δώσει *input file*, τότε το *TABLESIZE* αρχικοποιείται με 20, όπως και αναφέρθηκε προηγουμένως. Ύστερα, ελέγχει ξανά αν έχει δώσει ο χρήστης *input file* και αν ναι εισάγει στις δύο δομές που δημιουργεί στατικά (*HashTable ht, InvertedIndex*) τα δεδομένα που περιέχονται στο αρχείο χρησιμοποιώντας τη συναρτήση *fill* η οποία επίσης περιγράφεται στο αρχείο *fun*

Τέλος, δίνει επαναληπτικά στον χρήστη τη δυνατότητα να τερματίσει αφού πρώτα απελευθερωθεί κατάλληλα όλη μνήμη που έχει δεσμευτεί. Επέλεξα να ακολουθήσω τον συγκεκριμένο τρόπο υποδοχής δεδομένων από τον χρήστη καθώς ελαχιστοποιεί τα false inputs και θεωρώ πως είναι πιο κατανοητό και εύκολο στη χρήση.

- ➔ Για τον σχεδιασμό των βάσεων που αναφέρονται στην εκφώνηση επέλεξα την εξής υλοποίηση:
 - i. Η κλάση που αντιπροσωπεύει τους *students* και περιέχει όλα τα στοιχεία τους είναι η *HashNode*. Εκτός από τα

στοιχεία του κάθε μαθητή υπάρχει ένας δείκτης *HashNode* next*, καθώς αποτελεί λίστα από μαθητές. Η λίστα αυτή ανήκει στη

- ii. κλάση *HashTable*. Η κλάση αυτή αντιπροσωπεύει το *HashTable* που αναφέρεται στην εκφώνηση. Ως μοναδικό χαρακτηριστικό έχει έναν δείκτη σε πίνακα από *HashNodes*. Τα *HashNodes* αυτά συνδέονται μεταξύ τους σε μορφή λίστας. Με λίγα λόγια έχουμε ένα *HashTable* το οποίο περιέχει σε κάθε κελί του μία λίστα από *HashNodes*, δηλαδή μία λίστα από μαθητές. Η εισαγωγή των μαθητών στο *HashTable* γίνεται με βάση το *StudentID* τους και με τη χρήση της συνάρτησης *HashFunction()*, την οποία έχω υλοποιήσει με τέτοιο τρόπο ώστε να ελαχιστοποιούνται όσο το δυνατόν περισσότερο τα collisions. Το μέγεθος του *HashTable* αρχικοποιείται εξ αρχής με τη χρήση της *getFileSize()* και αν δεν έχει δοθεί *input file* αρχικοποιείται με τη *default* τιμή 20, όπως αναφερθήκαμε προηγουμένως. Επέλεξα την συγκεκριμένη υλοποίηση, καθώς θεώρησα ότι ανταποκρίνεται βέλτιστα στις προδιαγραφές που ορίζονται στην εκφώνηση της άσκησης.
- iii. Επίσης υπάρχει η κλάση *InvertedIndex*, η οποία έχει για χαρακτηριστικό έναν *integer Y*, έναν δείκτη *InvertedIndex* next*, καθώς πάλι αποτελεί λίστα από *InvertedIndexes* και τέλος έναν *StudentList* student* το οποίο στη πραγματικότητα αποτελεί μία *nested* λίστα από *StudentList*. Με λίγα λόγια έχουμε μια λίστα από *InvertedIndexes*, δηλαδή έναν κόμβο για κάθε έτος εγγραφής στο πανεπιστήμιο και για κάθε κόμβο έχουμε μια λίστα από μαθητές που είναι γραμμένοι το έτος αυτό στο πανεπιστήμιο.
- iv. Η κλάση *StudentList*, έχει για χαρακτηριστικά έναν δείκτη *StudentList* next* αφού αποτελεί λίστα και έναν δείκτη *HashNode* student*. Ο λόγος που επέλεξα να περιέχει δείκτη σε *HashNode* και όχι να αποτελεί η

συγκεκριμένη κλάση έναν μαθητή από μόνη της, είναι διότι η εκφώνηση της άσκησης ορίζει πως κάθε node της λίστας που περιλαμβάνεται σε ένα node του *InvertedIndex* πρέπει να δείχνει σε έναν μαθητή και όχι να αποτελεί έναν μαθητή, οπότε επέλεξα να έχει *pointer* σε *HashNode*. Όλες οι λίστες που ανέφερα παραπάνω αυξάνονται σε μέγεθος κάθε φορά που προστίθεται αντικείμενο το οποίο δεν υπάρχει ήδη στη λίστα.

- v. Όσον αφορά άλλες δομές που χρησιμοποιώ στο πρόγραμμά μου, σε ορισμένες συναρτήσεις (*t(op)*, *m(inimum)*) χρησιμοποιώ τη κλάση *StudentList*, με σκοπό να έχω τη δυνατότητα να επιστρέφω αρκετούς μαθητές οι οποίοι πληρούν τις προδιαγραφές που ορίζει η εκφώνηση, δηλαδή όταν δεν είναι αναγκαστικό ότι πρέπει να επιστραφεί μοναδικός μαθητής. Επιπροσθέτως, σε κάποιες άλλες συναρτήσεις (*t(op)*, *p(ostal code)*) χρησιμοποιώ στατικά δεσμευμένο πίνακα με σκοπό να αποθηκεύω εκεί τα κατάλληλα δεδομένα όπως ορίζουν οι προδιαγραφές της συνάρτησης και να μπορώ εύκολα να τα ταξινομήσω κατευθείαν και να τα εμφανίσω. Οι *destructors* των παραπάνω κλάσεων αποδεσμεύουν κατάλληλα όλη τη μνήμη που δεσμεύεται κατά την εκτέλεση του προγράμματος. Τέλος, ο λόγος που επέλεξα να αρχικοποιώ στατικά τα *ii*, *ht* στη *main* είναι διότι οι *destructors* των δύο αυτών κλάσεων θα κληθούν αυτόματα κατά τον τερματισμό του προγράμματος, μια δυνατότητα την οποία παρέχουν οι κλάσεις της C++ και επέλεξα να την αξιοποιήσω.

➔ Για τις συναρτήσεις διεπαφής του προγράμματος, η υλοποίηση είναι απλοϊκή και σε οποιοδήποτε σημείο θεώρησα ότι χρειάζεται να εξηγήσω τη λογική μου, υπάρχουν κατάλληλα σχόλια. Το πρόγραμμα έχει υλοποιήσει τη μορφή εξόδου ακριβώς όπως ορίστηκε στο αρχείο που υπάρχει στη σελίδα του μαθήματος(<https://www.alexdelis.eu/k22/formatted->

[output.f20-prj1-v2.txt](#)). Για κάθε συνάρτηση που έχω υλοποιήσει, η λειτουργία της έχει τη δυνατότητα να εκτελεστεί σε οποιαδήποτε από τις δύο δομές που υπάρχουν(*HashTable*,*InvertedIndex*), παρόλα αυτά *by default* το έχω ορίσει να εκτελεί την λειτουργία στην δομή στην οποία ο αλγόριθμος θα έχει καλύτερη απόδοση και θα είναι μικρότερο το κόστος προσπέλασης. Ο κώδικας που εκτελεί την ίδια λειτουργία στην άλλη δομή, δηλαδή στη δομή στην οποία έχω θεωρήσει πως θα είχε χειρότερη απόδοση βρίσκεται σε σχόλιο μέσα στο σώμα της κάθε συνάρτησης. Πιο συγκεκριμένα,

- i. Η *i(nsert)* δουλεύει πάνω και στις δύο δομές καθώς αργότερα στο πρόγραμμα πρέπει και οι δύο δομές να είναι κατάλληλα ενημερωμένες.
- ii. Η *l(ook-up)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς μπορούμε πιο γρήγορα να βρούμε το σωστό *year* και εκεί να εκτελέσουμε την αναζήτηση μας.
- iii. Η *d(elete)* δουλεύει πάνω και στις δύο δομές καθώς αργότερα στο πρόγραμμα πρέπει και οι δύο δομές να είναι κατάλληλα ενημερωμένες.
- iv. Η *n(umber)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς μπορούμε πιο γρήγορα να βρούμε το σωστό *year* και εκεί να μετρήσουμε τον αριθμό των μαθητών που περιέχονται στη λίστα από *students*.
- v. Η *t(op)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς μπορούμε πιο γρήγορα να βρούμε το σωστό *year* και εκεί να κάνουμε τους κατάλληλους υπολογισμούς.
- vi. Η *a(verage)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς μπορούμε πιο γρήγορα να βρούμε το σωστό *year* και εκεί να κάνουμε τους κατάλληλους υπολογισμούς πάνω στη λίστα.
- vii. Η *m(inimum)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς μπορούμε πιο γρήγορα να βρούμε το σωστό *year* και εκεί

να κάνουμε τους κατάλληλους υπολογισμούς πάνω στη λίστα.

- viii. Η *c(ount)* δουλεύει πάνω στον *Inverted Index* καθώς υπάρχει πιο εύκολη πρόσβαση σε κάθε *year* ξεχωριστά με σκοπό να υπολογιστούν τα κατάλληλα αποτελέσματα.
- ix. Η *p(ostal code)* δουλεύει πάνω στον *Hash Table*, αλλά θα μπορούσε κάλλιστα να δουλεύει πάνω σε οποιαδήποτε δομή καθώς η πολυπλοκότητα παραμένει ίδια.

- ➔ Σε ορισμένα σημεία του προγράμματος, χρησιμοποιώ μικρές λειτουργίες για τις οποίες συμβουλευτήκα κάποια πηγή από το ίντερνετ. Τα *source* σε αυτές τις περιπτώσεις αναφέρονται πάνω από τη συνάρτηση/κώδικα μέσα σε σχόλια. Πάντως, πολύ μικρές σε μέγεθος και σημαντικότητα λειτουργίες προέρχονται από τέτοιες πηγές, ενώ όλος ο υπόλοιπος κώδικας ανήκει αποκλειστικά σε εμένα.
- ➔ Τέλος, επέλεξα να μην συμπεριλαμβάνω στο πρόγραμμά μου τη δυνατότητα να δώσει ο χρήστης *config file*, καθώς θεώρησα πως δεν είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για το πρόγραμμα μου και πως τα δεδομένα του μπορούν να συμπεριληφθούν στα κυρίως αρχεία χωρίς να χάνει το πρόγραμμα ιδιαίτερα σε οργάνωση.

Σας εύχομαι καλή διόρθωση!